

Özcan Özkan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.10.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Özcan Özkan

1953 Kasımında İstanbulda doğmuşum.1972 de hemşire 1983 de iktisatçı
1993 de emekli oldum.Hiç adam olamadım,çok aşık
oldum.Otoriteyi,gelenekleri,maddeyi sevmeyi,kan bağıyla sınırlı sevgiyi,evlilik
kurumunu
sevemedim.Okumayı,yazmayı,sabahlamayı,düşünmeyi,dostluğu,hayvanları
sevdim.En büyük korkum bir iz bırakmadan göçmek.

Ah O Sazın Tellerine

Sessiz akan bir gecede
Bir küçücük balıktım
Kaybolmuştum
Yorulmuştum
Unutulmuş zamanlara
Bir eski İstanbul'a
Bir sevda masalına
Düştü mü yolum
Tellerinde bir sazın
Bu gecede bu ayazın
Ortasında bir ateş
Tutuştı mu usul usul
Bir sen bir ben
Bir de kahpe felek
Bir de zalim kader
Dört kişiydik
Başbaşaydık
Tamburun tellerinde

.....
Nè geceydi ama

11-2011

Özcan Özkan

Ah!

Aklım başka telden alıyor
Yüređim başka
Ah! bir uysam, uyabilsem
Şeytana...

(2003)

Özcan Özkan

Aheste

Sönmüş güneşlere evrildik
Karanlıkların duldasında
Bir şafağın içine sızar gibi
Eridik kavganın
sonunda
O eylül o fırtınada
Darmadağıldık
Hani parça tesirli bombalardık
Kuytularda müebbetle teşneyiz şimdi
Boynumuzda ferman yenilgimiz
Düş öldü düşünce öldü aheste
Sonsuz uykulardayız çıt yok
Müptezel vakitlerin koynunda rahat
Aşk ile yanan tevekküllerdeyiz.

05-2011

Özcan Özkan

Annem'e

Gözlerinde yaş, dilinde türkü,
Geceyi yırtardı dikiş tıkırtılarının.
"Karadır kaşların ferman yazdırır"
"Asmalardan kol uzatmış dallere"
Ben yorganın içinde hiç uyumazdım anne.

Bana yüklediğin yükleri düşün.
Ne kadar ağırdı, ne çok ezildim.
Oysa ben kocaman bir kızken bile;
Hâlâ senin memeni emerdim.

Şiirler ezberletirdin kendi yazdığın.
Ben törenlerde okurdum senin yerine.
Artık hindibağı bile toplamaz oldun.
Hangi banka en çok veriyor anne.

Ne zaman bir çınaraltı serinliği arasam,
Yüzümü senden yana çevirsem,
Hep başın, hep belin, hep heryerin ağrıyor.
Sen artık hiç süt kokmuyorsun anne.

Koynunda kefen çıkının, mezar taşı gibisin.
Gözüne bakınca.....of!
Sesimi duyunca.....ah!
Yarınım diye diye ağlıyorsun.
Yavrum demeni özledim anne.

Bu dünyaya yeniden doğmak mı istiyorsun?
Ömrümü ömrüne katmak mı istiyorsun?
Sen benim sırtımda yatmak mı istiyorsun?
Bu kadar çok sevme hayatı anne.

Benim de saçımda aklar var artık.
Ruhum bedenimden çok daha yaşlı.
Baksana tükendim daha ne kaldı?
Bir kerecik "nasılsın?" diyemiyorsun.
Sen beni ne diye doğurdun anne?

Anılarım olmasa, sen olmasan anılarda,
Bana anlattığın masalları unutabilsem,
Başımda sabahladığın çocuk hastalıklarım,
Ve o duygu yüklü mektupların olmasa,
Nasil istersen öyle öl anne...

(2003)

Özcan Özkan

Aşk Nükleer Savaş

Sana son günlerde güven duymaya başladım.
İşte bu kötü!
Bu tehlikeli!
Öyle insan insana değil, sevgiliye duyulanı.
Yani o, ürkütüyor artık beni.
Peşinden kıskanmalar, sahiplenmeler,
İçi içini yemeler gelecek.
Tahta kurdu gibi....
İyisi mi bir şeyler yap.
İhanet et mesela.
Sonra gel anlat bana
Yine eskisi gibi...
Dost kalalım böylece.
Dostluk ömür boyu.
Aşk nükleer savaş!
Tekrar yeşermemeli...

(2003)

Özcan Özkan

Aşkın Affedemediği

Azmış beyazlar gibisin şimdi
Ne kadar yıprandın ne çok kirlendin
Hangi su arıtabilir bunca pisliği
Nefret en çok nefret uyar sana şimdi
Salyalarını topla da gel gelersen
Organını sakla da gel gelersen
Ellerine eldiven giy değmesin bana
Nefret en çok nefret uyar şimdi sana
Bir lağım faresi senden sevimli
Üstelik daha temiz o kadar yani
Gelme buralara gelme en iyisi
Nefret en çok nefret uyar sana şimdi
Ellerine suyu bulaşmış kahpenin
Gözlerine perde inmiş ne çok karanlık
Etinde yanık kokusu dokunma bana
Nefret en çok nefret yakışıyor şimdi sana

Özcan Özkan

Ayrılık

Bir ara uğra da demeliyim
Bendeki eşyalarını vereyim
Gelirken benimkileri de getir
Diye de eklemeliyim

İçini açmayan dilsiz donuk yüzünü
Dudağının kenarına ilişen tebessümünü
Yıllardır uzaktan bakan kör gözünü
Paketledim al da git

Çaresiz kedi yavrusunu
Kanadı kırık serçeyi
Yırtıcı anne kabuğumu
Kapıma bırak da git

Özcan Özkan

Bana Müsaade

Bir neden
Yaşamak için
Devam etmek yani
Düşün düşün
Yok
İpin ucu
Kaçtı

Özcan Özkan

Başım Dumanlı

tren
tünele giriyor
karanlıkta
dudaklarını buluyorum
uyku değil
ne zamandır
bu düşünle dolaniyorum

Özcan Özkan

Beddua

Şerefsiz ellerinle
Şerefe kaldırđın
Kadehlerin içinde
Zehir zıkkım olayım

(1971)

Özcan Özkan

Beni koynuna alırmısın

Bütün pişmanlıklarımı yaksam
Bütün utanmalarımı soyunsam
Bir bir takıp kanatlarımı
Kapını çalsam hayat
Beni koynuna alırmısın?

(2003)

Özcan Özkan

Bir Adam Bir Kadın Ve İki Çocuk

Kadın odanın ortasında diz çökmüş.
Gözleri dehşetle açık, sırlıslıklam kan çanağı.
Kapkara bakıyor...
Adam odanın ortasında diz çökmüş.
Kadının tam karşısında.
Gözleri alev topu, öfkeli.
Bir eli kadının saçına dolanmış,
İnce ve hesaplı acılar peşinde.
Öteki elinde gaz lambası,
Ha vurdu ha vuracak...
Oda alaca karanlık.
Soğuk kuytu köşelerde gölgeler büyüyor.
Kadının arkasında bir çocuk.
Nasıl küçülebileceğini kuruyor.
Korkusu büyüdükçe...
Adamın dizi dibinde bir çocuk.
Çoktan küçülmüş.
* * *

Ne zaman bir cocuk "babacığım"dese
Bir yerlerde...
Bir adam...
Bir kadını...

(2003)

Özcan Özkan

Boşanma

(Birinci Celse-2003)
Sen beni bırakmıştın.
Ben evi terk ediyordum.
Saatlerce soğanları, patatesleri,
Baharatları, yağları, sirkeleri,
Ömer adaletiyle ikiye böldüm.
En son zeytin kavanozuna geldi sıra.
Oturdum tek tek saymaya başladım.
İkiye böldüğüm ruhumdu, bedenimdi.
Böleliyordum, bölünmüyordu...
Tam on yıldır uğraşıyorum.
Zeytinleri ikiye bir bölebilsen,
Seni bırakacağım.

(İkinci Celse-2008)
Bu günlerde
Durup durup zeytin kavanozu
Aklıma düşüveriyor
Ha böldüm
Ha bölecek
Bırakıyorum.

(Üçüncü Celse-2011)
Şu bizim zeytin kavanozu
Yine aldım elime
Bu defa böleceğim
Kapağı açar açmaz
Ağır bir koku
Çürümüş
Attım!

Özcan Özkan

Cemre

Güneş büyüklüğünce sıcak
Uzanıp yatıveresim gelir toprağa
Kendine çeker deniz
Nerede kaldı bu cemre
Hala buz gibi ellerimiz

(1972)

Özcan Özkan

Cenneşanehuuuuuu

Yemenisi ak
Yüreği kara
Yaşlı dul ana
Oturmuş seccadeye
33 66 99
33 66 99
Gelin ölesi
Oğul gelesi
Koynum giresi
Cennet olası
33 66 99
33 66 99
Cenneşanehuuuuu

Özcan Özkan

Daha dur

Gidiyorsun
Ne denir onca yıla
Neydi paylaştığımız
Yitirdiğimiz şimdi
Hiç arkana bakmadan
Peki öyle olsun
Kıpkızıl bir kor
Bırakıp yüreğimde
Takılıverdin işte
Bir uçarı hevese
Gidiyorsun
Önce kardeleni
Ardından beni
Benim olan seni
Peki öyle olsun
Git bakalım
Gün gelir
Anılar saçılır
Oraya buraya
Göğsünde bir burgu
Dar gelir dünya
Bir gece ansızın düşerim aklına
Daha dur...

Özcan Özkan

Dile Kolay

Sen ne güzel şakıyordun öyle a canım.
Ağzının içine düşerdim dinlerken.
Herbirşeyi de biliyordun.
Ben daha tıfıl bir larvayken.

Bodrum'a gitmişiz de birlikte.
Otobüsün arka koltuğunda yolboyu sen beni öpmüştün.
Öyle diyorsun.
Ben Bodrum'u düşünüyordum.
Yerin altında bir şehir...nasıl bir şey ki...tünel gibi mi?
Sorsam...soramıyorum da,
Meraktan ölüyordum.

Anam kanser,kardeşim küçücük,dünya sırtımda kocaman.
Sen geldin.
Aman ne güzel!
Yine konuşuyordun,ağzın burnun bal çanağı.
Ben düşünüyorum;
Anam ölürse,ki öyle de görünüyor,
Kardeşime nasıl bakarım,nasıl okutur da adam ederim.
Ben daha yeni çıktım kozadan.
Sen diyordun ki'hadi evlenelim'
Olur güzelim.
Sen,ben,kardeşim,bir de anamın kanseri.
Senin elindeki elma şekeri.
Gülmekten ölüyordum...
Gittin...giderken de,
Seni kimseler almayacak,evde kalacaksın,
Sonunda bana döneceksin dedin

Beni kimseler aldı,evde de kalmadım.
Ama sana döndüm.
Hadi anlat bal dudaklım.
Bir karım var,iyi kız,bir de oğlum tapıyorum.
Saçlarıma ak düştü,seni unutamadım diyorsun.
Güzelim nasılsın,bebeğim seni seviyorum diyorsun.
Öyle güzel,öyle tatlısın ki
Pişmanlıktan ölüyorum...
Yaz ne olur iki satır.
Bekle diyorsun geleceğim.
Bak ben burada kuruş kuruş,sana gelebilmek için,
Makarna yeter,vakit alır,
Konuşacağız sabahlara kadar,
Nasıl özledim bilemezsin,
Anlatacağım sana tek tek herşeyi diyorsun.

Sen gidince
Ben yapış yapış
Evime eşyalarıma tadın sinmiş,kalakalacağım
Düşündükçe...yok olmaz
Gelme güzelim
Gelme birtanem

Gelme diyorum

Özcan Özkan

Döne döne

Böyle sensiz
Ben
Kendimi
Senin yerine
Ellerin diye
Döne döne
Döne döne
Bir kibrit çaksam
Üstüm başım
Kaşım gözüm
Alev
Böyle
Durduraksız
Böyle
Düşüne düşün
Döne döne
Döne döne
Tütüyor bedenim
Ellerim çakmak
Işıkları yakmıyorum
İçimde
İnsafsız bir kıvılcım
Tetikte
Böyle
Her gece
Döne döne
Döne döne

(2002)

Özcan Özkan

En çok güzel havalarda seni yanıma alıyorum.

En çok güzel havalarda seni yanıma alıyorum.
Ver elini mavi, ver elini yeşil gidiyoruz.
Ağaçların gövdelerine dokunuyorum usulca,
Ellerim senin...
Bir kuş ötüyor tek başına en yüksek dalda aranıyorum,
Kulaklarım senin...
Kaç renk yeşil var diye tek tek diziyorum,
Gözlerim senin...
Sana ağaçların adını, kuşların cinsini,
Ve bilmediğim daha neler soruyorum
En çok güzel havalarda seni yanıma alıyorum.
Deniz kenarına iniyoruz,
Hep gemilere bakıyorsun büyüklüğüne şaşarak,
Ben sana...
Rüzgar çıkıyor üşüyorum, seni giyiniyorum.
Sen üşümüyorsun hiç.
Bir bardak çay istiyorum.
İki şekerli geliyor,
Birini geri veriyorum senin için.
Oturup okuyorum.
Hiç bir sayfada yoksun, özlüyorum.
Başımı kaldırıp bakınca karşımdasın,
Kaşların çatık.
İçimi buruyor sessizliğin, boğuluyorum.
Ama olsun!
Yine de güzel havalarda seni yanıma alıyorum...

(1997)

Özcan Özkan

Eyvah

Şimdi ben bir ıssız kulede
Bakıyorum
Bekliyorum
Tetikte
Şimdi sen bir sivri tepede
Her yanın uçurum
Ha düştün
Ha düşecek
Tehlikede

Özcan Özkan

Gizli Sevda

Bir anak bal gibi
Ve herşeyi anlar gibi
Birşeylerden kaçır gibi
Gözlerin...
Gözlerin çözülvorecek.
Yanıbaşımda ellerin
Ellerime kokun sindi
Ellerim...
Ellerim seni ele verecek

(1973)

Özcan Özkan

Gurur

Başımı kaldırdım hafifçe
Kollarım çözüldü önce
Ardından ayaklarım
Yavaşça yerimden kalktım

Tutulmuştu bütün eklemlerim
Tutulmuştu sesim nefesim
Tutulmuştu kaslarım
Kaç kez üstüme katlandım

Bir ağaç gibi dikildi gövdem
Bir çınar gibi uzadı dallarım
Sırf ayakta öleyim diye
Bunca çabalarım

Özcan Özkan

Haset

ellerinizde en çok kalan
size en yakın olan

o

şu

bu

her biri ayrı telden

her biri inat gibi

  elleriniz

o elleriniz yok mu?

 zcan  zkan

İçim Yanıyor

Gelme
Bu ben değilim
Taşa döndüm
Canım çekildi geriye

İçim yanıyor bitene
İçim yanıyor gidene

Gelme
Bu sen değilsin
O gittiğin
Zehir kattı bedenine

İçim yanıyor bitene
İçim yanıyor gidene

Özcan Özkan

Kal

Yazın sıcak günlerinde
Saçlarımın serin ormanlarına dal
Kışın karlı gecelerinde
Dudaklarımda kal

(1972)

Özcan Özkan

Kara Bıyıklı Kara Tespih

bir kadın oturuyordu belediye parkında
kocaman kara bir tespihin yanında
başını öne eğmiş
burnu avuçlarında
avuçları kan içinde
ağlamıyordu
kara bıyıklı kara tespih öylesine gururlu
öylesine büyük
ve kadının gözlerinde ne öfke ne kin
kopkoyu bir suskunluk
yangın deprem falan olsa kaçardı
komşu kadının saçını da yolardı kavgada
dirsek vururdu sağa sola otobüse önce binmek için mesela
savunurdu kendini yemezdi o yumruğu tokadı falan ya
kara tespih başkaydı
bıyıkları vardı

Özcan Özkan

Kayn-Ana Yüreği

Elin ekmek tutsun hele bir
Seni koluma takıp
Sürüp sürüştürüp
Cümle aleme nispet

Elin ekmek tutar tutmaz
Körolası seni koluna taktı
Sürüp sürüştürüp
Bana nispet
Cümle aleme nispet

(2003)

Özcan Özkan

Kıskanç

Aynaya bakma sakın
Kendini fark edersin
Benim gözümle görür
Ne güzelmişim dersin

(1972)

Özcan Özkan

Mazlum

Alma dedim
Ahımı
Aldın
Şimdi çıkacak
Aheste
Çok yazık
İnce
Keskin
Derin
Misliyle

Özcan Özkan

Mehtap'a

Bunca yoksunluk varken
Gökyüzün ne çok mavi
Dalların yemyeşil
Ve gözlerin dupduru
Yolun ucu belirsizmiş ne gam
Başın dimdik gidiyorsun çocuk
İçinde kahkahalar
Yüreğın bir top umut

(2002)

Özcan Özkan

Olur mu olur

Kız çocuğunun gözüne kül atacaksın daha büyümeden
Ki gözü açılmasın derdi.
Ve gözünün üstüne indirdi mi yumruğu karısının
Bir şişinir bir kabırır ki kendini o kadar adam hissedirdi.
Nerde bir kadın görse
Baldır bacak kalça falan iyice bir anahtar deliklerinden gözetlerdi.
Para bırakır mı bilinmezdi ama hep elleri boş iki yanında sallanarak gelirdi de
Sen de karı mısın ne karılar var derdi.
Kadın hiç ruj allık rimel far bilmedi bilmesine de gözleri hep mor gezerdi.
Adam işçiydi ve sade işçilik ederdi
Kadın terziydi anaydı çamaşırcı bulaşıkçı aşçı vesaire ve de karılık ederdi.
Ederdi de günden güne diş bilerdi.
Bir öfke bir acı bir kin bir başkaldırı
Bir kocaman "neden"
Bir "o kim ki"
Bir "ben güçlüyüm"
İnşanım
İnşanım
Güçlüyüm
Yüreğini tek başına yüreğini aldı yanına
Aldı başını gitti.
Gitti de
Şimdi insanlar içinde insanlardan biri gibi ve bir insan olarak yerini aldı.
Adamın sopası elinde kaldı

Özcan Özkan

Onlar

Sayıları yoktu
Paraları yoktu
Silahları yoktu
Sadece akıllı yürekleri vardı
Yetmedi

Sayıları vardı
Paraları vardı
Silahları vardı
Sadece vicdanları yoktu
Yetti

Yine gelecekler
Yine yapacaklar
Beyinlerini silah
Yüreklerini tetik olarak kullanacaklar

Korkutulamayanlar
Sindirilemeyenler
Vazgeçmeyenler
Bir gün mutlaka kazanacaklar

Özcan Özkan

Onun Elleri

Yumuşacık yanakları
Tertemiz alını vardı
Ama en çok elleri
Elleri aklımda kaldı
Yanaklarından makas
Alından buse alacaktım
İnsafsız adam
Ellerini çekip aldı

2011

Özcan Özkan

Sakin benden önce

Sakin benden önce
Beni bu dünyada bir başıma
Sensiz yapayalnız
Bırakıp da gitme
Ölemem, ölmemez öyle isteyince
Ah! nasıl da kimsesiz
Nasıl yoksun, suskun, zavallı
Kalakalırım ardından
Ağlayamam bile

(2002)

Özcan Özkan

Sen Benimdin

Sen benimdin.
Kimbilir Şimdi nerede, kiminle,
Nefes nefese, kan ter ięinde.
Kendini nasıl verirsin?
Küçücük tomurcuktun.
Yıl yıl, mevsim mevsim yeşerdin ellerime.
Boy attın izledim.
Büyüdüñ sevdim.
Sen benimdin.
Kiminle, nereye, nasıl gidersin?
Tükeneceksin...
Umut umut çoęalmalar adına.
Kim seni benim kadar sarar sarmalar?
Sanma sevdadır yaşadığın.
Ayaklarına dolanır anılar.
Gidemezsin...

(1993)

Özcan Özkan

Seninle İstanbul

Seninle Rumeli Feneri'ne gidelim, gitmedim hiç.
Göksu'da sandal kiralayıp gezelim bir de.
Sedef adasına da gider miyiz birlikte?
Depremden beri gidemedim korkudan.
Çok severim.
Küçücük, tertemiz, sessiz.
Sen olunca korkmam.
Bu mevsimde kimseler olmaz.
Bir tek ikimiz.
Sahaflar'ı, Kapalıçarşı'yı, Bedesten'i falan da dolaşsak.
Ne güzel olurdu.
Seninle Mahmutpaşa'dan aşağı vurup,
Mısır Çarşısı'nı geçip,
Çiçekçiler Pazarı'na inmek.
Orada Çınaraltı'nda birer çay içip, sonra Sarayburnu'ndan biraz Üsküdar'ı seyretmek.
Gidip Boğaz Vapuru'na bineriz Eminönü'nden.
Güvertede açıkta otururuz.
Soğuksa sokulurum iyice, ısınırım.
En beğendiğimiz yerde ineriz.
Artık Sarıyer mi olur, Beykoz mu, Sadabat Korusu mu? Ya da;
Hidiv Kaşrı'nın alacakaranlık yollarında sarmaş dolaş yürüsek.
Seninle İstanbul'u içime çeke çeke
İstanbul'la seni
Doyasıya

Özcan Özkan

Solar Saçlarındaki Papatyalar

Senin gözlerindeki ışık yetermi sanıyorsun
Umut yıkarmı kaleleri
Sevmekle kazanılırmı bu savaş
Şimdi sen yeterince istedin diye
Çok çalışacaksın diye
Başaracaksın öylemi
Ya dünyanın bu rezil düzeni
Gün gelir onu da öğrenirsin
Ve solar saçlarındaki papatyalar

Özcan Özkan

Su Yolu

Su testisiyim
Kırmaya gidiyorum
Ne gelirse başıma
Başım gözüm üstüne

Özcan Özkan

Sus

Böyle iyi
Sus
Hep sus
Konuşursan
Çözülürüm

Anlama
Hiç anlama
Gözlerimin ardına
Bomboş bak

Yoksa
Yıldızlar dökülür üstümüze
Tutuşuruz

Özcan Özkan

Sustuk

Susarken tutkulu bakışları
Ellerimizde karlar erittik
Kimse bilmedi
Aştı
Yasaktı
Yangını içimize aktı

2011

Özcan Özkan

Yakacaksın beni gülüm

Bak ben...
Ben artık...
Ben senin bildiğin...
Dur yapma!
Hiç, hiç öyle değil,
Hiç sandığın gibi...
Bıraktığın yerde... öylece...
Hayır dur!
Dur bir dakika!
Bir sus, bir dinle, yapma!
Bu ne acele...
Hayır!
Yok olmaz!
Öyle söyleme!
İçim sızlıyor...
Kayıyor gönlüm...
Yapma!
Zayıfım sana,
Gelme ne olur üstüme üstüme.
Bak sen,
Sen böyle,
Bir düşün!
Yakacaksın beni gülüm...

(2002)

Özcan Özkan

Yaşamak

Yapacak ne çok şey var bu dünyada
Hem de müthiş bir zevkle
Hem de telaş içinde
Mesela bir avuç topraktan fıskıran hayatlara bakıp da
Özenmemek mümkün mü?
Yumuşacık bir kayısıyı ağızda çiğnerken
Böylesine bir lezzete
Hayret etmemek mümkün mü?
Elindeki çekirdeğini hemen toprağa gömüvermek için duyulan istek
Nasıl da coşkuludur
Onun bir gün yüzlerce kayısı veren
Kocaman bir ağaç olacağını düşlemek
Buna ömrünün yetip yetmeyeceğini kestirip
Acele etmek
Bir tek kayısıyı
Böyle meşgul yiyebilmek...

(2003)

Özcan Özkan

Yazık

Yıllarla büyüyüp
Ayrılıklara meydan sevda
Gözlerimiz yollara takılı
Ellerimiz buz gibi
Maziye bak!
İnsanın hayata kavgası
Aşkın paraya kulluğu
Yaşanır artık....
Bir olmak
Ve ayrılıksız
Ve sonsuza dek
Çok eski bir masal!
Bölünmüşüz en küçük parçalara
Yarım kalmış şarkılarız
Yazık!

(2003)

Özcan Özkan